

BYCZEK (2) *sb m*

e jasne.

sg N byczek (1). ◇ A byczku (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

*Dem. od „byk” ‘samiec krowy’ (2) : Cielęciem albo iałowką młodego byczku a k rowkę [!] zową
FalZioł IV 13b.*

*Przysłowie: Siłnać też Woł beftia/ á niewielki Wilczek/ A wždy kędy rołkaże/ muśi fkákác Byczek.
RejZwierz 62v.*

Synonimy: cielec, cielę.

Cf BYCZAK, [BYCZĘ]

LZ